

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 20

Utgit 19 mai.

1915

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

3 mai.

av 3 mai 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

Asbest, raa, med undtagelse av den som er utvundet i Norge og ledsaget av oprindelsesbevis; arbeider av asbest, ogsaa iblandet med andre stoffe eller i forening med andet materiale.

Denne bestemmelse træder i kraft den 5 dennes.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

7 mai.

av 7 mai 1915,

hvorved i medhold av lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at det indtil videre er forbudt at utføre fra riket:

Ben, talg og fett fra drøvtyggere, med undtagelse av benfett, der er utvundet i Norge og ledsaget av oprindelsesbevis.

Denne bestemmelse træder i kraft den 10 mai førstkomende.

10 mai.

Nye bruksregler

for Volhaugen statsalmenning i Værdalen,

approbert av Landbruksdepartementet 10 mai 1915.

§ 1. I almenningen maa aldrig aavirkes mer, end skogen vil kunne avgi under forstmæssig drift. I saa henseende saavel som med hensyn til regler for hugstens utførelse og det aavirkedes behandling i skogen har den hugstberettigede at rette sig efter det i distriktet ansatte forstvæsens bestemmelser. Naar dette finder det paakrævet, blir almenningen indtil videre at frede for hugst.

§ 2. Naar almenningsstyret maatte finde det ønskelig, kan det utviste ophugges og sælges til de bruksberettigede efter skoglovens § 58. Ellers har enhver bruksberettiget, der har behov for aavirke fra almenningen, inden april maanedes utgang at indsende skriftlig ansøgning til bestyrelsen, som derpaa snaarest mulig fatter bestemmelse, om hugst tillates og i tilfælde hvormeget.

§ 3. Ingen hugst maa ske uten forutgaaende utvisning. Til ved maa kun utvises top, tørt, nedfald samt løvskog og saadanne bartrær, som ikke egner sig til fordelagtigere anvendelse.

§ 4. Utvisning sker ved mindst to av bestyrelsens medlemmer og opsynsmanden og under skogforvalterens ledelse, forsaavidt denne ikke overlater almenningsstyret at utføre den paa egen haand. Tiden for utvisning, der maa være fuldført inden 1 september, bestemmes av skogforvalteren, naar denne vil foretage blinkningen.

§ 5. Trærne skal fældes mellem de paa rothals satte to merker. Hugsten foretages i tiden 1 oktober—1 december, ved hvilken sidste dato det aavirkede skal være sammenlunnet og tydelig merket med nummer og navn. Hugst til anden tid er forbudt.

Avmaalingen, ved hvilken de bruksberettigede er forpligtet til at møte personlig eller ved fuldmagt, finder sted inden 15 december og utføres av to av bestyrelsens medlemmer med assistanse av opsynsmanden.

§ 6. Uteblir nogen søker ved avmaalingen, eller det hugne er saa utydelig merket eller daarlig lunnet, at avmaaling ikke kan foregaa, kan det huggede sælges til de bruksberettigede til fordel for almenningskassen. Betaling for det aavirkede erlægges til bestyrelsen ved utvisningen. Hvis nogen staar til rest med betaling for utvist virke, kan han negtes videre utvisning, til restansen er betalt.

§ 7. Utvisning gjælder kun for det aar, hvori den er meddelt, og utvist, taksert og betalt virke skal hjemkjøres

samme vinter, og maa intet virke bortføres, før det er betalt. 10 mai. Styret kan dog, hvis gyldig grund foreligger, forlænge hugsttid og utdriftstid med et aar. Er utvist virke ikke hugget eller hugget og betalt virke ikke hjemkjørt inden bestemt tid, kan vedkommende negtes ny utvisning det følgende aar. Efter to aar fra bevilgningsdagen kan saadant utvist eller hugget virke utvises til nogen anden eller sælges til indtægt for almenningsskassen.

§ 8. For almenningen ansættes en opsynsmand, der lønnes av almenningsskassen saaledes, som bestyrelsen bestemmer. Opsynsmanden maa ikke selv være bruksberettiget. Han har at indsende sine meldinger til bestyrelsen, som gir ham nærmere instruks.

§ 9. Styret skal paase, at hugsten er blit utført paa ordentlig maate, og at virket blir bedst mulig benyttet; hvis nogen bruksberettiget viser likegyldighet i saa maate, kan styret negte vedkommende utvisning det kommende aar.

§ 10. Salg eller overdragelse til andre av utvist virke fra almenningen er forbudt.

§ 11. For arbeide i marken oppebærer styrets medlemmer en godtgjørelse av kr. 3,00 pr. dag.

§ 12. Som betaling for det aavirkede erlægges en femtedel av, hvad det aavirkede vilde være værd i handel og vandel, hvilken værdi fastsættes av styret. De penger, der herved indkommer, anvendes efter bestyrelsens bestemmelse til fordel for almenningen, — til avgrøftning, beplantning o.s.v. samt til opsyn og forvaltning.

§ 13. Det er styrets pligt at føre det fornødne tilsyn med almenningen og dennes merkeøkser og at vedlikeholde disse sidste.

§ 14. Al unødig skade paa skogen ved fældning av ublinkede trær, paakjøring samt blinkning for at orientere sig er paa det strengeste forbudt.

§ 15. Brukere av de i almenningen liggende sætre faar ved til sæterdriften uten betaling, men kun efter utvisning.

§ 16. Overtrædelse av disse regler er belagt med straf.

§ 17. De av Landbruksdepartementet 22 juli 1902 approberte regler med tillægsbestemmelse, approbert 11 januar 1904, opheves.

12 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

av 12 mai 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

Alle slags smøremidler med undtagelse av oljer av fisk og andre sjødyr.

Samtidig er de under 25 februar og 26 mars d. a. utfærdigede forbud mot utførsel fra riket av henholdsvis smøremidler, der helt eller delvis fremstilles av faste eller flytende mineralske oljer, og av smøremidler, som helt eller delvis fremstilles av vegetabilske oljer eller vegetabilske fettstoffer, ophævet.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

14 mai.

Nr. 1.

Lov

om forsikring av sjøfolks ombordværende eiendele mot krigsfare.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 24 april 1915 saalydende:

§ 1. Den ved lov om forsikring av norske fartøier mot krigsfare av 21 august 1914 oprettede krigsforsikring skal utrede erstatning til fartøiets bemanning for tap, forvoldt ved skibsykke, som dækkes av forsikringen.

Erstatningsbeløpet utgjør:

For skipsfører	kr. 600,00
» 1ste styrmand	» 400,00
» 1ste maskinist	» 400,00
» 2den styrmand	» 300,00
» 2den maskinist	» 300,00
» hver av bemanningen forøvrig	» 200,00

Hvis vedkommende omkommer ved ulykken, utbetales beløpet til hans efterlatte.

§ 2. Utgiftene ved heromhandlede forsikring utlignes efter krigsforsikringens ophør overensstemmende med bestemmelserne i loven av 21 august 1914 § 10 paa de forsikrede fartøier.

§ 3. Denne lov træder i kraft straks og gjælder, indtil Kongen ophæver den.

Den provisoriske anordning av 10 oktober 1914 om forsikring av sjøfolks ombordværende eiendele mot krigsfare op-
hæves. 14 mai.
Nr. 1.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

om forandring av § 34 i fundasen for det kongelige norske
Frederiks universitet i Kristiania av 28 juli 1824.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 24 april 1915 saalydende:

Lov indeholdende fundas for det kongelige norske Frederiks universitet i Kristiania av 28 juli 1824 § 34 skal heretter lyde saaledes:

§ 34. Ved den medicinske embedseksamen har kandidaten, dels ved skriftlig, dels ved mundtlig prøve, at gjøre rede for sine kundskaper i kemi, anatomi og fysiologi, farmakologi, patologi, terapi og kirurgi, fødselsvidenskap og statsmedicin.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.
Nr. 2.

14 mai.
Nr. 3.

Lov

om forandringer i og tillæg til lovgivningen om Høiesteret.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 24 april 1915 saalydende:

§ 1. Forskriftene i lov om Høiesteret av 12 september 1818 § 6, jfr. lov av 21 juni 1886 § 1, første led, forandres derhen, at værdigrænsen for anke til Høiesteret skal utgjøre 2000 kroner og gjælde alle saker, som angaar en formuesværdi.

Ved anke til forandring eller ophævelse skal det, som i underinstansen er tilkjendt den ankende part, holdes utenfor beregningen av den værdi, saken angaar. Ved anke til forandring medregnes heller ikke de krav eller dele av krav, som er tilkjendt den anden part, og som ankepaastanden ikke bestrider. Ved anke til stadfæstelse skal det, som er tilkjendt saksøkeren, legges til grund for værdiberegningen, hvis det er han, som anker, men holdes utenfor beregningen, hvis det er saksøkte, som anker.

Det paahviler den ankende part i tvilstilfælde at gjøre det sandsynlig, at værdien av ankesakens gjenstand naar op til den fastsatte grænse.

§ 2. Naar den ankende part har hat ordet i en sak, som behandles mundtlig, og retten enstemmig finder, at det, han har anført, er utilstrækkelig til at begrunde hans ankepaastand, kan den stanse al videre forhandling og opta saken til dom, efterat der er git den indstevnte part anledning til at nedlægge sin paastand.

§ 3. I lov av 15 juli 1839, indeholdende forandringer i og tillæg til loven om Høiesteret av 12 september 1818, skal § 13 lyde saaledes:

Har nogen part eller advokat med hensyn til uttoget eller til oppgave av bevisstedene ikke tilbørlig forberedt bevisførselen, eller har han indtat overflødige ting i uttoget eller foranlediget overflødige reproduktioner av karter eller skisser, kan han ved dommen i saken ilægges bøter. Likeledes kan det paalægges ham helt eller delvis at erstatte de utgifter, som ved hans forhold er paaført det offentlige.

§ 4. Forskriftene i lov av 4 februar 1905 § 12 om deling av Høiesteret i to avdelinger til paadømmelse av saker, som behandles mundtlig, og forskriftene i lov av 30 mai 1891 om overførelse av civile høiesteretssaker til skriftlig behandling for-

blir fremdeles i kraft indtil utgangen av Høiesterets første ses- 14 mai.
sion 1920. Nr. 3.

§ 5. Denne lovs § 1 kommer ikke til anvendelse paa
saker, som allerede er indanket til Høiesteret før lovens ikraft-
træden.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1915.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

14 mai.
Nr. 4.

om, at lov av 18 september 1909 om anvendelsen av det beløp,
hvormed laste- og fyravgiften overstiger kr. 2 200 000,00,
sættes ut av kraft for budgetterminen 1915—1916.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 24 april
1915 saalydende:

Lov av 18 september 1909 om anvendelsen av det beløp,
hvormed laste- og fyravgiften overstiger kr. 2 200 000,00, skal
ikke være gjældende for budgetterminen 1915—1916.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1915.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Plakat

indeholdende forandring i plakat av 16 juli 1907 m. v. angaaende indførsel av husdyr og smitteførende gjenstande.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om foranstaltninger mot smitsomme husdyrsygdomme av 14 juli 1894 § 17 (jfr. lov av 26 mai 1899) bestemmes herved, at punkt II i de ved kongelig plakat av 16 juli 1907 (kfr. plakater av 27 november 1908, 28 april, 18 oktober, 10 november og 1 december 1911, 9 og 22 februar, 30 mars, 21 juni og 11 oktober 1912, 17 december 1914 og 14 januar 1915) fastsatte bestemmelser om indførsel av husdyr og smitteførende gjenstande indtil videre skal lyde saaledes:

II. Storfæ, faar og gjeter kan indføres fra Sverige, med undtagelse av Malmøhus-, Kristianstads-, Hallands- og Kronobergs län, til livdyr eller til slagtning paa følgende vilkaar:

1. a) pr. jernbane direkte til Fredrikshald eller til Kristiania over Fredrikshald eller Kongsvinger eller ad nærmeste landevei til direkte indlastning i jernbanevogn paa Kornsjø station, hvorfra dyrene føres snarest mulig pr. jernbane til Fredrikshald eller Kristiania, b) sjøværts direkte til Fredrikshald eller Kristiania, c) pr. jernbane direkte til Trondhjem til slagtning i denne by.

2. Det skal ved en attest, utstedt av autorisert svensk dyrlæge, godtgjøres, at dyrene ikke er eller i de nærmest forutgaaende 6 maaneder har været angrepet av ondartet smitsom husdyrsygdom, saasom kvægpest, miltbrand, mund- og klovsyke eller ondartet lungesyke, og at dyrene kommer fra et distrikt, hvor der ikke for tiden optræder eller i de sidst forløpne 6 maaneder har optraadt saadan sykdom som foran nævnt, samt at dyrene ikke i de nærmest forutgaaende 6 maaneder er indført fra utlandet.

3. Dyrene skal være merket eller i attesten saaledes beskrevet, at deres identitet kan tilfredsstillende konstateres.

4. Dyrene skal ved ankomsten føres til de indhegnede, for saadant øiemed reserverte kvægtorv, hvor de blir at underkaste undersøkelse av vedkommende kommunale dyrlæge.

5. Det kvæg, der agtes solgt som livdyr, skal opstaldes i 14. majsærskilt afdeling paa det kommunale fjøs i 48 timer, helligdage ikke iberegnet, og i denne tid undersøkes med tuberkulin.
6. Det kvæg, der ved denne undersøkelse findes lidende av eller mistænkt for tuberkulose, merkes i huden med et indbrændt tydelig T.
7. Det kvæg, der indføres for at sælges til slagt, skal paa samme vis merkes med et i huden indbrændt tydelig S.
8. De med T og S brændemerkede dyr skal inden 4 døgns efter indførselen slagtes overensstemmende med de nærmere bestemmelser, som Landbruksdepartementet fastsætter. Dyr, som indføres til Kristiania eller Fredrikshald, skal henstaa paa karantænefjøsset, indtil de føres direkte fra dette til slagteren. Dog kan dyr, indført til Fredrikshald, føres direkte med jernbanen fra karantænefjøsset i Fredrikshald til umiddelbar slagting i Kristiania, naar de ved den paa karantænefjøsset i Fredrikshald foretagne undersøkelse findes fri for tegn paa ondartet smitsom sygdom. Karantænefjøssets bestyrer skal i fjøssets protokol anføre, hvorhen de fra karantænefjøsset fjernede dyr føres for at slagtes, samt har at underrette vedkommende politikammer om, hvor slagting av karantænerte dyr finder sted, forsaavidt saadan slagting skal ske utenfor kömmunalt slagtehus.
9. Karantænefjøsset blir at holde strengt avspærret for publikum, indtil sundhetsundersøkelse av samtlige indførte dyr har fundet sted, og dyrene er fundet fri for tegn paa ondartet smitsom husdyrsygdом.
10. Kvæg, der ved undersøkelse findes fri for tuberkulose, skal paa en isinefaldende maate være merket med ordet »Sund« samt aastallet for den stedfundne undersøkelse.
11. Som erstatning for de med heromhandlede undersøkelse, merkning, opstaldning og foring av dyrene samt anskaffelse av tuberkulin, instrumenter, fjøssets rensning og desinfektion m. v. forbundne omkostninger skal vedkommende kommune være berettiget til at avkræve importøren en av kommunestyret fastsat og av Landbruksdepartementet godkjendt avgift for hvert dyr.
12. Landbruksdepartementet bemyndiges til forøvrig at fastsætte nærmere bestemmelser angaaende den her omhandlede imports ordning med hensyn til dyrenes slagting, deres undersøkelse og merkning samt attester og protokoller m. v.

14 mai. Disse bestemmelser træder i kraft straks.
Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1915.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I medhold av lov av 11 juni 1857 om avgift til kommune-kassen av hunder i kjøpstæderne og visse ladesteder approberes nedenstaaende forslag til forholdsregler vedkommende erlæg-gelsen av hundeavgift i ladestedet Sandnes som gjældende istedenfor de ved kongelig resolution av 14 april 1877 approberte forholdsregler om samme emne:

§ 1. Over de til avgift anmeldte hunder føres av politi-betjenten en protokol, som viser:

- a) anmeldelsesdagen,
- b) eierens eller besidderens navn,
- c) hundens navn,
- d) hundens kjønn, art, avtegning og andre kjendetegn,
- e) hvorvidt og i bekræftende fald naar og med hvilket beløb avgiften er betalt.

§ 2. Det paalægges vedkommende eier eller besidder at erlægge den lovbestemte avgift samtidig med, at anmeldelsen sker, og skal kvittering for, at avgiften er betalt, straks med-deles ham til fornøden legitimation. Samtidig meddeles ham et merke, hvorpaa staar hundens nummer i politiets protokol, og som blir at fæste paa et halsbaand, hvormed anmeldte hunder skal være forsynt.

§ 3. Antræffes indenfor ladestedets grænser hunder, som ikke er anmeldt, eller som ikke bærer det paabudte merke, eller for hvilke avgiften ikke er betalt, kan de foranstaltes opbragt, og saafremt eieren ikke melder sig inden 3 døgn, efterat der om hundens opbringelse er skedd kundgjørelse ved opslag og klokkeringning, dræpt mot regres til vedkommende for forvoldte omkostninger.

For hundens opbringelse erlægges kr. 1,00 og for dens 14 mai.
føde og bevogtning 25 øre daglig, for hvilke utgifter saavel
som for omkostninger med kundgjørelsen erstatning blir at av-
fordre, forinden hunden tilbakeleveres.

Kan hundens eier eller besidder ikke findes, blir samtlige
omkostninger at utrede av kommunekassen.

§ 4. Inden hvert aars 15 januar har politibetjenten at
tilstille kærneren de indbetalte avgiftsbeløp tillikemed ekstrakt
av den i henhold til § 1 førte fortegnelse over dem, som har
anmeldt sine hunder, men ikke betalt avgiften, forat den for-
nødne utpantning straks kan finde sted. Endelig vedlægges en
fortegnelse over dem, som i det forløpne aar maatte være blit
mulktert for at ha undlatt den lovbefalte anmeldelse av avgifts-
pligtige hunder.

§ 5. Hvert aar i december maaned bringer politimesteren
heromhandlede bestemmelser i erindring ved bekjendtgjørelse
paa den i ladestedet sedvanlig brukelige maate.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for
rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22
mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stad-
fæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Gamviks
herred, Finmarkens amt, den 11 august og 9 december 1914
og 31 mars 1915 vedtagne beslutning til politivedtægter,
som skal træde istedenfor de ved kongelig resolution av 29 mai
1901 stadfæstede politivedtægter for Tanens herred, hvorfra
Gamviks herred er utskilt ved kongelig resolution av 30 sep-
tember 1913:

§ 1. Paa offentlig vei, herunder indbefattet enhver vei,
plads, adkomst eller kai, der er bestemt for almindelig færdsel
eller er almindelig befærdet, maa sammenstimlen av folk eller
opløp, slagsmaal, skriken, ropen eller anden larmende, voldsom
eller fornærmelig adfærd, hvorved den offentlige orden forstyrres,
den veifarende forulempes, anstændigheten krænkes eller færd-
slen hemmes, ikke finde sted.

§ 2. Det er forbudt at flytte, bortta, skjære, ridse i,
skrive, male eller tegne paa, bøie, løsrive eller paa anden maate
beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller prydelse be-
stemte gjenstande. Det samme gjelder den til offentlig vei
støtende del av hus, plankeverk, gjerder eller deslike. Det er

14 mai. forbudt at nedrive, tilrakke eller gjøre ulæselig lovlig opslaatte plakater og bekjendtgjørelser.

§ 3. Uvøren kjøring eller ridning paa hest eller sykkel er forbudt. Paa vinterføre er den kjørende pliktig til at anbringe bjelde eller klokke paa sin hest.

§ 4. Ved mineringsarbeide saavel som ved omgang med skytevaaben paa eller i nærheten av offentlig vei eller i nærheten av bebodd hus maa tilbørlig forsigtighet iagttages.

Skytning med gevær eller lignende paa eller utover offentlig vei er forbudt.

Skytning fra kaier eller fra baat eller fartøi paa havnen er forbudt i vaarfisketiden (fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{30}{6}$).

Kasten med sten, sneball eller andet, hvorved skade kan forvoldes eller veifarende fortrædiges, skal være forbudt.

§ 5. Naar hunder viser sig glubske eller biske eller har den vane at forulempe mennesker eller husdyr ved at fare imot dem eller gjø ad dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forvarlig mundkurv.

Ingen maa hidse hund paa nogen eller undlate at holde sin hund tilbake, naar den i hans paasyn anfaller nogen. Det er likeledes forbudt at tirre hunder eller hidse dem sammen paa offentlig vei.

Tisper maa holdes inde i løpetiden.

§ 6. Paa kirkegaarder maa ingen leken eller anden med hensyn til stedet upassende opførsel finde sted. Saavidt mulig maa ingen gaa utenfor de opstukne ganger, heller ikke maa nogen beskadige trær, blomster eller andre vekster, træde paa, beskadige eller besudle gravsteder eller andre paa kirkegården værende anlæg.

§ 7. Det er forbudt at la hingster over 2 aar og olme okser gaa løse i uindhegnet, til offentlig landevei støtende havnegang. Ei heller maa de slippes i indhegninger ved offentlig vei, medmindre disse er forsynt med saa høit og sterkt gjerde, at dyrene ikke kan springe over eller trænge igjennem.

§ 8. Enhver, som driver restauration eller bevertning med spise- og drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham (hende), sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider mot orden og sømmelighet.

§ 9. Ingen maa paa bevertningssteder gjøre sig skyldig i voldsom eller stoiende adfærd, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrædiges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, ei heller i anden maate vise uanstændig eller forargelig opførsel.

§ 10. Bevertningssteder skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 5 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted og ingen gjester indlates eller opholde sig.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i gjestgivergaarder.

I tilfælde, hvor vedkommende verter ikke opretholder den tilbørlige orden, kan politiet paaby lukning kl. 8 aften.

§ 11. Forestillinger eller forevisninger maa ikke finde sted uten efter tilladelse av politiet og mot en avgift til herredskassen fra 2 til 50 kroner for hver dag eller aften tilladelsen gjælder.

Ei heller maa offentlige sammenkomster til dans eller anden lystighet avholdes uten efter politiets tilladelse.

De, som efter politiets tilladelse holder offentlig dans, maskerade, sangerhus, karusel, skytebane, ringkastning eller lignende, har at erlægge saadan avgift som ovenfor bestemt.

Den, der har faat saadan tilladelse som i denne paragraf omhandlet, skal efterkomme de regler, som politiet foreskriver til ordenens opretholdelse med hensyn til tiden for forestillingenes eller sammenkomstenes ophør.

I motsat fald kan politiet stanse eller forby samme.

§ 12. Overtrædelse av disse vedtægter straffes med bøter.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

De i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 §§ 2 og 3 fastsatte grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsættes i medhold av samme lovs § 4 for Ytre Rendalens herred, Hedemarkens amt, til 50 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsættes følgende fiskeriregler for Finnas vasdrag inden Findalens statsalmennings omraade i Lom og Vaage herreder, Kristians amt:

1. I Finnas vasdrag inden Findalens statsalmennings omraade i Lom og Vaage herreder, Kristians amt, skal i et tidsrum av 3 — tre — aar fra 1 juli 1915 at regne alt andet fiske end stangfiske være forbudt. Dog skal det være

- 14 mai. tillatt at benytte haav som hjælperedskap under stangfiske.
2. Foranstaaende regler gjelder ikke fiskevandene Hundsjøen og Lusa.
 3. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.
 4. Kongelig resolution av 30 april 1910 angaaende forbud mot bruk av bundne redskaper i Finna vasdrag ophæves fra 1 juli 1915 at regne.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I henhold til § 101 i lov om bygningsvæsenet i Kristiania av 26 mai 1899, jfr. tillægslov av 16 mai 1913, meddeles approbation paa Kristiania bystyres beslutninger i møter den 9 juli 1914 og 25 februar 1915 angaaende forandringer i og tilføielser til §§ 29, 30, 39, 53, 57, 71, 74, 88, 95 og 98 i nævnte lov, dog saaledes, at forandringen i § 98 er omredigert.

De approberte bestemmelser er saalydende:

§ 29, 10. Vaaningshus maa ikke ha beboelsesleiligheter eller rum til varig ophold for mennesker i mer end 5 etager i den indre zone, 4 etager i den mellemste og ytre zone.

Det skal dog være tillatt at opføre bygninger i 5 etager i den del av mellemste zone, som begrænses av indre zonegrænse og Schweigaardsgate, Grønlandsleret, Platous gate, Urtegaten, Lakkegaten, Trondhjemsveien, Herslebs gate, Schous plads, Thv. Meyers gate, Søndre gate, Akerselven, Møllerveien, Maridalsveien, Fredensborgveien, Dops gate, Rosings gate, Ullevaalsveien, Stensberggaten, Hægdehaugsveien, Welhavens gate, Holbergs gate, Drammensveien, Observatoriegaten og Ruseløkveien, saafremt bygningskommissionen og sundhetskommisjonen, efter indhentet uttalelse fra brandstyret, heri samtykker.

I etaternes antal medregnes beboelsesrum og rum til varig ophold for mennesker paa loft, dog ikke bryggerhus, rulle- og strykerum, naar disse rum kun benyttes av husets egne beboere og ikke i næringsøiemed, heller ikke medregnes kjelder, naar der i denne ikke indredes rum til beboelse eller varig ophold for mennesker i større utstrækning end en tredjedel av bygningens grundflate.

I denne tredjedel medregnes ethvert rum, som gjennom dør eller anden aapning staar i forbindelse med rum til varig ophold for mennesker, derimot medregnes ikke bryggerhus,

rulle og strykerum, der kun benyttes som ovenfor nævnt, naar 14 mai. disse rum adskilles fra andre til beboelse eller varig opholdssted for mennesker bestemte rum ved mur av mindst 1 stens tykkelse, pudset paa begge sider og uten dør eller anden aapning og heller ikke trapperum med hertil hørende korridorer eller andre forrum. Gulvet i øverste beboelsesetage maa ikke i noget tilfælde ligge høiere end 60 cm. under den størst tillatte gesimshøide.

§ 30, passus 1. Lavere bygning tillates ikke opført mot gate i den indre zone uten med bygningskommissionens samtykke.

§ 39, passus 1. Ved nybygning opførelse skal forinden bygningen fortsættes over isolationsskiftet, grunden være forsynt med hovedkloak. Herfra kan dog bygningskommissionen i særlige tilfælde, efterat kloakvæsenet er hørt, med sundhetskommisjonens samtykke tilstede avvike. Inden nederste gulv legges, skal grunden være tilknyttet de offentlige kloakker paa saadan maate, som kloakvæsenets overingeniør bestemmer.

Finder den byggende sig hermed utilfreds, kan bygningskommissionens bestemmelse forlanges avgit.

§ 53, passus 1. Bygning, som støter til gate eller offentlig plads, skal mot disse forsynes med tak- og avløpsledninger; vandet fra disse maa ikke ledes over fortaag, men i lukkede ledninger til kloak.

Takvand maa ikke ledes saaledes, at det har fald paa nabos bygning eller grund.

§ 57, passus 4. Bygningschefen kan meddele tilladelse til at anvende materialer og konstruktioer, der ligger utenfor det almindelige og erfaringsmæssige, saafremt de i brandsikkerhet, styrke og i sanitær henseende ikke findes at staa tilbake for, hvad denne lov hjemler. Erklæringer blir efter omstændighetene at indhente fra brandstyret, materialprøvningsanstalten eller sundhetskommisjonens og dimensionerne at fastsætte efter det foreslaaede materials egenskaper, selv om der for de i loven forutsatte materialer er foreskrevet andre dimensioner.

§ 71, passus d—2. Over aapne ildsteder skal anbringes kapper av ildfast materiale med avtræk til pipe.

Ved kokeovner og komfyrer skal der for dampavledning anbringes ventil av fornøden størrelse til avtrækspipe. I særegne tilfælde kan sundhetskommisjonens paaby ildfaste kapper ogsaa ved disse ildsteder.

§ 74, passus 2. Angaaende ledninger for varmluft gjelder med hensyn til avstand fra trærverk m. v. de angaaende piper givne forskrifter, medmindre de bestaar av ommurte, glasserte rør, i hvilket tilfælde det er tilstrækkelig, at rørene er skilt 10 cm. fra trærverk eller ved $\frac{1}{2}$ -stens mur.

14 mai. Til isolering maa kun benyttes stof, der er godkjendt av bygningskommissionen. Fører ledningene luft, hvis temperatur ikke overstiger 106°C ., kan de dog anbringes i samme avstand fra trærverk som dampledninger med damp av samme temperatur.

§ 88, passus 3. I verksteds- og lagerrum skal den nytte- last, som er lagt til grund for beregningen av gulvkonstruk- tionerne, alltid med oljemaling paa et let synlig sted være paa- malt en av veggene i hvert rum og alle til saadanne rum førende dører saaledes: »Gulvets største tilladelige nyttelast = . . . kg/m².«

Paragraffens nuværende passus 3 blir herefter passus 4.

§ 95, passus 1. Enhver eiendom skal ha tydelig angit saavel husnummer som andre nødvendige betegnelser, som blir at fastslaa efter derom av bygningskommissionen utfærdigede nærmere regler.

§ 98. Sker ellers noget mot denne lovs bestemmelser eller mot nogen i medhold av loven utfærdiget almindelig forskrift eller for det enkelte tilfælde avgit bestemmelse, skal saavel eieren som de haandverksmænd eller andre, som har forestaat arbeidet (jfr. § 25, 7 og 8 passus), være pligtige til, en for alle og alle for en, inden en av politiet bestemt tid under en daglig løpende mulkt at rette det lovstridig utførte ved at bortta eller forandre det. Desuten skal den eller de, som har forestaat arbeidet, bøde hver fra kr. 10,00 til kr. 500,00, men indtil kr. 2000,00, saafremt overtrædelsen har været medvir- kende aarsak til, at nogen bygning eller del av saadan enten under opførelsen eller senere styrter ned eller i medhold av § 83 maa nedrives. Vil eller kan huseieren, uagtet dertil op- fordret, ikke opgi, hvem der har forestaat arbeidet, er han selv like mulkt undergit. Den samme forpligtelse, som efter foran- staaende paahviler bygherren til at rette det lovstridige, skal ogsaa under like ansvar paahvile enhver efterfølgende eier av huset.

Endvidere kan eieren inden en av politiet bestemt frist tilpligtes ved daglig løpende mulkt at etterkomme et i medhold av loven git paalæg.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I henhold til § 88,2 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 bestemmes, at nævnte lov skal være gjæl- dende for et strøk ved Ski station i Kraakstads herred inden de av Kraakstads herredsstyre i møte den 4 de- cember 1914 vedtagne grænser, dog saaledes, at de i bygnings-

lovgivningen indeholdte forskrifter for bygningers opførelse og 14 mai. reparation ikke skal være gjældende for de for gaardsbruk nødvendige bygninger, herunder indbefattet vaaningshus for gaardbrukernes eget behov, naar bygningen ikke opføres i mer end 2 hele etager uten beboelsesværelser paa loftet, ligger i en avstand av mindst 50 meter fra naboeiendom og forøvrig opføres under iagttagelse av de i bygningslovens § 91 indeholdte bestemmelser med hensyn til areal og avstand.

Forinden de i foranstaaende bestemmelse omhandlede bygninger opføres, skal dog skriftlig anmeldelse om opførelsen være indgit til bygningskommissionen og dennes samtykke skal være meddelt. Anmeldelsen skal indeholde opplysninger om bygningens anvendelse, beskaffenhet, dimensioner og avstand fra vei, naboeiendom og andre bygninger.

Ved opførelse av de her omhandlede bygninger blir de i Kraakstads sundhetsregler indeholdte bestemmelser for bygningers opførelse m. v. at iagtta.

De vedtagne grænser for bygningslovens anvendelse er saalydende:

»Fra chauseen ved Kontra nye skole efter Drømtorps gaardsvei frem til grinden mot Drømtorps indmark, derfra i ret linje til grænsen mellem Østre Skorhaug og Drømtorp vestre i sammenstøtet mellem Skorhaugs indmark og utmark, derfra i en ret linje til Solhaugen, derfra i en ret linje til søndre Finstad og videre i rette linjer over Finstad nordre til Finstadbraaten og videre langs den nedlagte bygdevei til grænsen mot Nordby, hvor denne skjærer chauseen fra Ski. Derfra efter grænsen mellem Ski og Nordby frem til delet mellem Hebæk og Kapelbraatens utmark og videre efter dette frem til eiendommen Hol. Derfra til hjørnet paa gjærdet mellem Hebæks utmark og indmark. Derfra i ret linje til eiendommen Solvang ved veien fra Sander til Oppegaard og videre i rette linjer over Solum til Rullestad og derfra efter østre gaardsvei til utgangspunktet ved Kontra skole.«

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I henhold til § 88, 2 passus, i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 bestemmes, at nævnte lov skal være gjældende for et strøk av Hetlands herred indenfor de av Hetlands herredsstyre i møte den 12 februar 1915 fastsatte grænser.

Strøket kaldes Hinna bygningsdistrikt (avmerket paa et under saken fremlagt kart).

Norsk Lovtidende. 1ste avd. Nr. 20, 1915.

14 mai. De omhandlede grænser er saalydende:

§ 1. Hinna bygningsdistrikt skal omfatte et strøk langs jernbanelinjen saaledes begrænset:

Mot syd av grænsen mellem Høiland og Hetland nedenfor jernbanen, som følges op til undergangen ved Forus og derfra av veien op til hovedveien.

Mot vest av hovedveien efter sin oprindelige beliggenhet til veiskillet, hvor Jaattenveien tar av, derpaa av en ret linje til Randulf Hinnas indkjørsel fra bygdeveien og videre av en ret linje til Hindalsporten, hvorpaa hovedveien igjen danner grænsen til 400 m. nordenfor veiskillet ved Mariero.

Mot nord av en ret linje fra nævnte punkt skjærende jernbanelinjen 500 m. for stoppestedet (maalt efter jernbanen) ut til sjøen, som danner grænsen mot øst.

§ 2. I Hinna bygningsdistrikt skal lov om bygningsvæsenet for landets byer utenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem av 27 juli 1896 med forandringer av 2 april 1901 være gjældende med de i efterfølgende paragraffer anførte ændringer og tilføielser.

§ 3. Følgende strøk av bygningsdistriktet skal ansees som villastrøk:

1. Gausel Villastrøk, der begrænses av den gamle hovedvei i vest, av sjøen i øst, i syd av en linje lodret paa den gamle og skjærende den nye hovedvei 200 m. søndenfor det punkt, hvor veien tar av ned til stoppestedet, og i nord av en linje parallelt med sydgrænsen fra det punkt hvor den gamle og den nye hovedvei møtes.
2. Hinna Villastrøk, der omfatter strøket mellem hovedveiene og jernbanen og begrænses i nord av veien fra Hindalsporten til jernbaneovergangen og i syd av veien fra Hinnakrossen til stationen.
3. Mariero Villastrøk, hvis nordre og vestre grænselinje ligger 200 m. indenfor og parallel med byggedistriktets grænser. Mot øst danner sjøen og mot syd en linje parallel nordgrænsen og skjærende jernbanen 100 m. søndenfor stoppestedets grænse.

§ 4. I villastrøk maa ingen bygning opføres nærmere nabogrænse end 10 m. og ikke nærmere midte av gate eller offentlig vei end 12,5 m. Undtagelser herfra kan med reguleringskommissionens samtykke gjøres for uthus uten ildsted med mindre grundflate end 25 m.²

§ 5. I villastrøk og forsaavidt det kommer inden bygningsdistriktets grænser i et 200 m. bredt belte utenfor sammes grænser, tillates ikke opført fabrikk eller andet industrielt anlæg, større verkstedlokaler, forlystelses- eller bevertningslokaler eller andre anlæg, som efter reguleringskommissionens skjøn vil kunne medføre ulemper for de omboende.

§ 6. Undtagelser fra de i §§ 4 og 5 fastsatte regler 14 mai.
kan tilstedes av herredsstyret, naar det enstemmig er anbefalt
av reguleringskommissionen.

§ 7. Bygningskommissionen kan tillate, at der for byg-
ninger, som er beregnet for jordbruk — herunder indbefattet
vaaningshus for brukerens eget behov — utføres hovedrepara-
tioner og mindre tilbygninger uanset husenes indbyrdes avstand
og størrelse. Husenes avstand fra nabo maa dog herved ikke
bli mindre end 15 m. for murbygning og 30 m. for træbygning
(jfr. lov av 26 mai 1899 § 37 og av 27 juli 1896 § 27 og 91).

§ 8. I villastrøk og andre strøk med aapen bebyggelse
kan lokumer og kreaturstalder ha aapning, dør eller luke mot
nabogrund, og saalan kan av bygningskommissionen ogsaa til-
lates mot gate, vei eller offentlig plads.

§ 9. Ingen bygning eller indhegning tillates opført, hvis
den ved sit utseende efter bygningskommissionens skjøn vil virke
skjæmmende for omgivelsene eller vedkommende strøk.

§ 10. Saalænge et strøk ikke er fuldt regulert, træffer
reguleringskommissionen nærmere bestemmelse med hensyn til en
bygning beliggenhet, avstand fra gate eller vei m. v.

Som regel bør al bebyggelse være aapen med mindst 10 m.
avstand fra hus til midte av vei og mindst 5 m. fra hus til
naboeiendom. Før bygningsarbeide paabegyndes, maa derfor
indsendes til reguleringskommissionen en opgave over husenes
beliggenhet, ledsaget av et planrids med paaskrevne maal.

§ 11. Ingen deling av bebygget eiendom maa finde sted
uten efter indhentet samtykke fra reguleringskommissionen, til
hvilken der maa indsendes opgave over den omtrentlige stør-
relse saavel av hovedbølet som den parcel, der agtes fraskilt,
samt over avstanden fra de paa eiendommen staaende hus til
delelinjen.

§ 12. Hvor grænselinjen mellem strøk med forskjellige
bygningsregler skjærer en eiendom, avgjør reguleringskommis-
sionen, hvilke av de for vedkommende strøk gjældende regler
for tilfældet skal benyttes.

§ 13. Foranstaaende bestemmelser træder i kraft 1 — en
— maaned, efterat de har faat kongelig stadfæstelse.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I henhold til § 99 i lov om bygningsvesenet i Ber-
gen av 19 april 1899 meddeles approbation paa de av
Bergens bystyre i møte den 28 december 1914 vedtagne til-
lægsbestemmelser til nævnte lov, dog med nogen
forandringer.

14 mai. De approberte bestemmelser er saalydende:

I medhold av § 99 punkt 2 i bygningslov for Bergen av 19 april 1899 bestemmes:

I. at lovens § 29,1 gives saadan lydelse:

»Uten forutgaaende skriftlig anmeldelse til stadskonduktøren, i tilfælde indlevert til vedkommende bygningsinspektør, og derefter erholdt tilladelse maa der ikke foretages gravningsarbeide for eller iøvrig paaabegyndelse av ny bygning, ei heller av indhegning mot gate eller mot offentlig grund, og heller ikke igangsættes saadanne reparationer, forandringer eller indredninger av bygning, til hvis utførelse bygnings-, sundhets- eller brandlovgivningen knytter forskrifter. Forstøtningsmure, som ikke utføres av kommunens ingeniørvæsen, skal anmeldes paa samme maate.«

at lovens § 29 gives saadant tillæg:

»Stadskonduktøren skal uanset § 29,7 kunne træffe avgjørelse i alle mindre eller kurante saker uten at forelægge disse for bygningskommissionen. Finder han, at der kan bli spørsmål om anvendelse av bestemmelse i bygningslovens § 81 likeoverfor det anmeldte byggeforetagende, skal han forelægge anmeldelsen for et utvalg av bygningskommissionen. Dette utvalg avgjør, om bygverket skal forbydes, som skjæmmende for omgivelsene (kfr. § 81). Stadskonduktøren og de arkitekter, som maatte sitte i bygningskommissionen, skal være medlemmer av utvalget, hvis sammensætning iøvrig bestemmes av kommissionen. Utvalgets avgjørelser kan paaankes i likhet med avgjørelser truffet av stadskonduktøren (jfr. § 5).«

II. at § 33,2 herefter skal lyde saaledes:

»Yttervægger skal i 4-etages bygninger i 1ste etage og i 5-etages bygninger i 1ste og 2den etage ha mindst 2 stens tykkelse«.

at § 33 gives saadant tillæg:

»I bygninger, som ikke er forsynt med ildsted, eller hvori rum til varig opphold for mennesker ikke indredes over 3dje etage eller i mer end 3 etagehøider, kan bjelkeberende vægger, hvor bjelkelagenes frie spændvidde ikke er over $5\frac{1}{2}$ m., utføres av 7 cm. planker i de 2 øvre etager og av 1 stens mur i underliggende etage og kjelder. Der skal dog, om bygningen har større længde end 15 m., anvendes indvendige murvægger i saa stor utstrækning, at der aldrig blir større avstand fra murvæg til murvæg end nævnte maal.

Hvor væggen er sterkt gjennombrutt av aapninger, eller hvor murene er utsat for usedvanlig belastning, kan stadskonduktøren paa by forsterkning av disse vægtykkelser«

III. at § 34, punkt 3 og 4, herefter skal lyde saaledes: 14 mai.

3. »Er gatens bredde mindst 7 m., men under 15 m., kan murbygning til samme opføres i indtil 12,5 m.s høide.
4. Er gatens bredde 15 m. eller derover, kan murbygning til samme ha en høide av indtil 15,5 m. I strøket nord og vest for Lille Lungegaardsvand, begrænset av en linje, der begynder ved Strømbroen, gaar gjennom Strømgaten, Kong Oscars gate, Torvet og Torvalmenning, Veiten, Engen, Vaskerelvsgaten, Forningsgaten frem til Lungegaardsvandet, kan der bygges til den nævnte høide, hvor gaten har en bredde av mindst 12,5 m. Til de anførte begrænsningsgater samt til Nygaardsgaten skal det likeledes være tillatt at bygge til den nævnte høide, naar gatebredden er mindst 12,5 m. Ogsaa utenfor det her beskrevne strøk kan der i forretningsstrøk, hvor gate reguleres til mindst 12,5 m.s bredde, efter bygningskommissionens nærmere bestemmelse bygges til en høide av 15,5 m. Likeledes kan der utenfor de ovenfor beskrevne strøk til gate av mindst 12,5 m.s bredde bygges til en høide av 15,5 m., hvor bebyggelse av kvartalet med 4-etages hus er paabegyndt; er der i samme kvartal ogsaa opført lavere hus, utkræves dog bygningskommissionens tilladelse.«

IV. at § 36,2 herefter skal lyde saaledes:

»Takopbyg av enhver art skal være ildfaste eller slaaes med ildfast materiale.

Finder stadskonduktøren, at der av hensyn til adgangen for lys og luft til overforliggende eiendom eller av ildsikkerhetshensyn eller æstetiske hensyn kan være betenkeligheter ved, at anmeldt takopbyg kommer til utførelse, har han at forelægge saken for bygningskommissionen, som kan forby opbygget, hvor det findes paakrævet.

Intet takopbyg maa rake op over den største tillatte gesimshøide. Dog kan bygningskommissionen paa andragende samtykke i opførelsen av taarne og gavlfremspring, anbragt alene til bygningens forsiring, naar de i sin helhet utføres av ildfast materiale.«

V. at § 49 herefter skal lyde saaledes:

1. »I enhver bygning skal der i det mindste være en indvendig trappe like til loftet.

Fra ethvert beboelsesrum, som er saaledes beliggende, at avstanden fra vinduskarmens underkant til underliggende jordsmon overstiger 5 m., skal der være adgang til to trappenedganger. Like med en trappe-

14. mai.

nedgang regnes det dog, hvor der er en av stadskonduktøren godkjendt adgang til et andet rum, som ikke ligger høiere over tilstøtende jordsmon end foran nævnt.

2. Begge trapper skal være tilgjængelige fra hver beboelsesleilighet paa saadan maate, at ikke en anden leilighet maa passeres og heller ikke uten bygningskommissionens samtykke en med anden leilighet fælles gang, likesom man fra hvert rum, som skal ha adgang til to trapper, maa kunne komme til hver av disse uten at passere over den anden. Maa man derved passere forbi trappehusdør, skal lysaapning i døren være forsynt med ildfast glas.

3. Lovbefalt trappe, som fører gjennom to eller flere etager til høiereliggende beboelsesrum, skal anbringes i særskilt trappehus, hvis vægger kun maa ha de for kommunikationen og for tilgang av lys nødvendige aapninger, som alle maa kunne lukkes. Rum, beliggende over eller under lovbefalt hovedtrapperum, maa, hvis det ikke er aldeles utilgjængelig, adskilles fra trapperummet ved ildfast skille. Bortset fra lysaapninger i entrédør kan lysaapninger fra trapperum til andet rum kun anbringes med bygningskommissionens tilladelse og saaledes, at aapningen dækkes av indmuret, ildsikkert glas.

4. Uten bygningskommissionens særskilte tilladelse maa ikke lovbefalte trapperum lægges saa nær hverandre, at de faar nogen fælles væg.

5. Hovedtrappe, som fører gjennom to etager til høiereliggende beboelsesrum, skal kunne utføres av træ, naar den pudses paa undersiden. Trappehusets vægger skal være av mur eller murutfylt bindingsverk. Fører hovedtrappen gjennom flere end 2 etager til høiereliggende beboelsesrum, skal trappehusets vægger være av 1 stens mur og trappen av ildfast materiale. Dog kan indtrinnene være av træ og avsatsene være dekket av træ, likesom rækverkets haandrække kan utføres av træ.

I de trappehus, som omhandles i denne post, maa der ikke anbringes andet slags træpanel end brystpanel av ek eller andet haardt træ.

6. Bitrappe, som fører gjennom 3 etager til høiereliggende beboelsesrum, skal anbringes i muret trappehus uten træpanel.

7. Utenfor de tilfælde, hvor ildfaste vægger — ifølge lovens bud eller frivillig — anvendes, skal vægger,

som omslutter lovbefalt trappehus, være av 7 cm.s 14 mai. planker.

8. For 3-etages bygninger uten beboelsesrum paa loftet, med en grundflate av ikke over 180 m.², kan bygningskommissionen tillate, at bitrappen konstrueres som fritrap.
9. Naar der maa anbringes 2 trapper, skal den ene av disse, hovedtrappen, være minst 1 m. bred, regnet efter den frie aapning i rækverkets høide, og den gang som forbinder den med gate, gaardsplads eller portrum, minst 1,20 m. bred. Andre lovbefalte trapper skal være minst 0,70 m. brede, saafremt de ikke er anordnet som svingtrapper, ellers 0,80 m.
10. Enhver trappe skal ha forsvarlig rækverk, og trinnenenes høide skal i ethvert fald ikke være større end deres dybde, maalt i midten av trinnets længde. Svingtrin maa ved hovedtrapper ikke tilspidises saaledes, at trinnene inde ved vangen blir smalere end 8 cm., trinnets fremspring ikke medregnet, medmindre avstanden mellem begge trappeløp er 25 cm. eller mere.
11. Ganger, som forbinder hovedtrappe med gate, gaardsrum eller portrum, skal ha vægger som for hovedtrappehuset bestemt.
12. Findes der grund til at kræve mere tilfredsstillende utgang fra rum, som ikke benyttes til beboelse, end det anmeldte byggearrangement byr, kan bygningskommissionen bestemme, at foranstaaende trappebestemmelser helt eller delvis skal befølges ogsaa, hvor det gjælder saadanne rum.
13. Kjelder, som for nogen del benyttes til beboelsesrum, regnes likeoverfor trappebestemmelserne som etage, naar bygningens bjelkelag over kjelderen ligger mer end 1,50 m. over terrænget ved indgangen, der fører til vedkommende trappe.
14. Ved beboelsesrum forstaaes i nærværende paragraf ethvert rum, som er bestemt til varig ophold for mennesker. Rum, som benyttes i forbindelse med husholdninger utelukkende som vaskerum, strykerum, rullebod eller baderum o. l., kan uanset trappebestemmelserne anbringes i loftsetage over beboelsesetage.
15. Ganger og entréer, som ikke har vindu eller aapning direkte ut til det fri, skal skaffes lys og luft paa en av stadskonduktøren godkjendt maate.
16. Fritrapper maa ikke opføres av træ i større høide fra grunden end 4,50 m. I murstrøket skal fritrapper altid være av ildfast materiale.«

- 14 mai. VI. »at rum, som benyttes i forbindelse med husholdninger utelukkende som vaskerum, strykerum, rullebod eller baderum o. l., kan anbringes i kjelder uten iagttagelse av de i § 46 opstillede bestemmelser. Likeledes gjælder ikke paabudet om stubbefyld i bjelkelagene eller bestemmelsen om mindste størrelse av gulvflaten for disse rum, likesom ogsaa høiden kan indskrænkes til 2,25 m., naar taket pudses, og væggene ikke forsynes med avsatser. De kan anbringes med vindu ut mot lysgaard, og vinduene behøver ikke at ha den i § 45, 4 foreskrevne størrelse, naar rummene kun faar det for deres øiemed nødvendige dagslys og tilstrækkelig luftveksling.«
- VII. at passus 6 i § 33 bortfalder.
- VIII. at de lempninger, som ved kongelig resolution av 3 april 1908 er indrømmet for murbygninger paa ikke mer end 2 etager, fremdeles blir gjældende.
- IX. at § 82, 3 passus gives saadan ordlyd:

»Naar byggerk, indhegning, forstøtningsmur eller stillas i det hele eller for nogen del er saa slet opført eller saa forfaldent eller i forhold til belastningen saa svakt, at stadskonduktøren antar, at det er farlig for den offentlige sikkerhet, for beboere eller for arbeidere, skal det eller den del derav, hvorav skade kan befryktes, sættes i forsvarlig stand eller borttages. Saafernt eieren ikke uopholdelig efterkommer paalægget herom, har politiet at besørge det utført paa hans bekostning.«

Kongelig resolution

av 14 mai.

I henhold til lov om veivæsenet av 21 juni 1912 § 66, femte led, meddeles stadfæstelse paa den av Bratsbergs amtsting i 1915 fattede beslutning om, at den av amtstinget i 1914 vedtagne ved kongelig resolution av 17 oktober samme aar stadfæstede veiplakat for Skaatø herred kun skal gjælde for hovedveiene i nævnte herred.

Utgiver: Byraachef Young.